

- 4) od osób wyjeżdżających za granicę na stałe,
 5) od osób, których przejazd za granicę i z powrotem opłacili krajowe biura turystyczne lub przedsiębiorstwa imprez artystycznych albo sportowych ze specjalnych rachunków w Banku Handlowym zasilanych wpływami dewizowymi,

obniża się do wysokości:

za paszport zagraniczny zwyczajny na kraje europejskie lub pozaeuropejskie	500 zł,
za klauzulę paszportową uprawniającą do jednokrotnego przekroczenia granicy	500 zł.

2. Opłatę skarbową za paszporty zagraniczne zwyczajne i za klauzule paszportowe:

- 1) od osób wyjeżdżających za granicę niesłużbowo w celach naukowych, kulturalnych, prasowych, szkoleniowych lub zdrowotnych, jeżeli właściwa dla tego rodzaju wyjazdów instytucja wyraża zgodę na obciążenie limitu ustalonego dla tej instytucji na koszty przejazdów za granicę kosztami przejazdu za granicę i z powrotem pokrywanymi przez te osoby albo jeżeli koszty przejazdu tych osób za granicę i z powrotem opłacono w sposób przewidziany w ust. 1 pkt 1 lub 3 bądź jeżeli posiadają one dokumenty wymienione w ust. 1 pkt 2,
 2) od uczącej się młodzieży wyjeżdżającej za granicę w ramach wycieczek organizowanych na zasadach wymiany bezdewizowej,
 3) od uczącej się młodzieży wyjeżdżającej za granicę na wakacje do rodzin:

obniża się do wysokości:

za paszport zagraniczny zwyczajny na kraje europejskie lub pozaeuropejskie	250 zł.
za klauzulę paszportową uprawniającą do jednokrotnego przekroczenia granicy	250 zł.

3. Zaświadczenia warunkujące zastosowanie opłat przewidzianych w ust. 1 i 2, a mianowicie:

- 1) o opłaceniu kosztów przejazdu w zagranicznych środkach płatniczych przekazanych z zagranicy (ust. 1 pkt 1) wydają biura podróży i przedsiębiorstwa przewozowe uprawnione do sprzedaży dokumentów przewozu osób na trasach zagranicznych, a w przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 3 — Narodowy Bank Polski,
 2) o posiadaniu dokumentów uprawniających do przejazdu (ust. 1 pkt 2) wydają Ministerstwo Komunikacji oraz biura podróży i przedsiębiorstwa przewozowe uprawnione do sprzedaży dokumentów przewozu osób na trasach zagranicznych,
 3) o dokonaniu przelewu ze specjalnego rachunku bankowego na koszty przejazdu (ust. 1 pkt 5) wydają przedsiębiorstwa, organizacje i instytucje posiadające takie specjalne rachunki bankowe,

- 4) o celu wyjazdu i o wyrażeniu zgody na obciążenie limitu (ust. 2 pkt 1) wydaje instytucja właściwa dla tego rodzaju wyjazdów,
 5) o wyjeździe na zasadach wymiany bezdewizowej (ust. 2 pkt 2) wydaje Komitet do Spraw Turystyki,
 6) o wyjeździe na wakacje do rodzin (ust. 2 pkt 3) wydaje Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

§ 2. Opłatę skarbową przy wyjazdach zbiorowych do krajów, z którymi zostały zawarte specjalne porozumienia przewidujące możliwość wyjazdu na podstawie dowodu osobistego zaopatrzonego w klauzulę paszportową, obniża się za paszport zagraniczny zwyczajny łącznie z klauzulą paszportową lub za klauzulę paszportową w dowodzie osobistym:

- 1) od przewodnika grupy — do wysokości 400 zł,
 2) od każdej następnej osoby wpisanej na listę stanowiącą załącznik do takiego paszportu lub dowodu osobistego — za klauzulę paszportową do wysokości 200 zł, a jeżeli dotyczy to uczącej się młodzieży do wysokości 100 zł.

§ 3. Opłatę skarbową za paszporty zagraniczne zwyczajne i za klauzule paszportowe do krajów, z którymi zostały zawarte specjalne porozumienia przewidujące możliwość wyjazdu na podstawie dowodu osobistego zaopatrzonego w klauzulę paszportową obniża się do wysokości:

- 1) za paszport zagraniczny zwyczajny 250 zł,
 2) za klauzulę paszportową w tym paszporcie uprawniającą do jednokrotnego przekroczenia granicy 250 zł.

§ 4. Opłatę skarbową za paszporty zagraniczne zwyczajne i klauzule paszportowe:

- 1) od osób wyjeżdżających służbowo za granicę,
 2) od osób wyjeżdżających niesłużbowo, jeżeli koszty ich wyjazdu pokrywają jednostki budżetowe, podmioty gospodarki społecznej lub organizacje polityczne, społeczne i zawodowe ze swych środków,

obniża się do wysokości:

za paszport zagraniczny zwyczajny na kraje europejskie lub pozaeuropejskie	250 zł,
za klauzulę paszportową uprawniającą do jednokrotnego przekroczenia granicy	250 zł.

§ 5. Opłatę skarbową za przedłużenie ważności paszportów zagranicznych zwyczajnych, o których mowa w zarządzeniu, obniża się do wysokości 50% stawek opłat określonych w tym zarządzeniu, o ile w dacie przedłużenia ważności zachodzą warunki uzasadniające zastosowanie ulgowej opłaty za paszporty w myśl niniejszego zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 19 stycznia 1958 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

62

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 30 stycznia 1958 r.

w sprawie branzowych warunków dostaw pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się w obrocie krajowym branzowe warunki dostaw pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 423 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 27 sierpnia 1953 r. w sprawie planowego zaopatrzenia sklepów w pieczywo (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Handlu Wewnętrznego nr 14, poz. 41),

- 2) rozdziały VII, VIII, IX instrukcji nr 5 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 1 marca 1954 r. w sprawie jakościowego odbioru pieczywa, niedopuszczenia do sprzedaży pieczywa niewłaściwej jakości i zapobiegania pogarszaniu jego jakości w obrocie (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Handlu Wewnętrznego nr 7, poz. 23).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. St. Milecki

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 stycznia 1958 r. (poz. 62).

BRANŻOWE WARUNKI DOSTAW PIECZYWA I WYROBÓW MĄCZNO-CUKIERNICZYCH

Przepisy wstępne.

§ 1. Warunki niniejsze dotyczą dostaw pieczywa żytniego, pszennego i żytnio-pszennego oraz wyrobów mączno-cukierniczych z wyjątkiem pieczywa cukierniczego trwałego.

§ 2. 1. Dostawca i odbiorca zobowiązani są do zawierania w formie pisemnej umów na dostawę pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych. Z projektem umowy powinien wystąpić odbiorca na 2 tygodnie przed żądanym terminem dostawy.

2. Umowa może być zawarta na okres dowolny.

3. Umowa powinna określać:

- 1) nazwę i adres dostawcy pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych;
- 2) nazwę i adres odbiorcy ze wskazaniem jednostki nadzorującej;
- 3) ilość punktów odbioru oraz ich adresy;
- 4) orientacyjną ilość oraz wartość pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych w podstawowych grupach asortymentowych;
- 5) stwierdzenie, iż ilość i asortyment pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych, jakie mają być dostarczone, będą wynikały z codziennych pisemnych zamówień odbiorcy przyjętych przez dostawcę;
- 6) tryb składania codziennych zamówień na pieczywo i wyroby mączno-cukiernicze;
- 7) terminy dostaw (harmonogramy i godziny dostaw);
- 8) nazwę i siedzibę banku odbiorcy i numer konta;
- 9) terminy zwrotów opakowania;
- 10) powołanie się na branżowe warunki dostaw pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych (numer i pozycja Monitora Polskiego);
- 11) ewentualne wskazanie piekarni lub ciastkarni, z których odbiorca będzie otrzymywał pieczywo lub wyroby mączno-cukiernicze;
- 12) terminy zwrotów pieczywa czerstwego.

4. W razie rozbieżności zdań co do ilości, asortymentu i terminów dostaw oraz piekarni mających wykonywać dostawy strony mogą zwrócić się nie później niż na 7 dni przed żądanym terminem dostawy do wydziału (zarządu) handlu przydzielnicy właściwej dla dostawcy powiatowej (miejskiej lub miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej z wnioskiem o doprowadzenie do uzgodnienia rozbieżnych stanowisk.

§ 3. 1. Dostawca przekaże niezwłocznie podległym zakładom treść zawartej umowy do wykonania, podając do wiadomości odbiorcy adresy piekarni i ciastkarni, które będą wykonywać dostawy.

2. Na podstawie zawartej umowy odbiorca poda poszczególnym punktom odbioru przed terminem jej wykonania przybliżoną ilość i wartość pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych z podziałem na grupy asortymentowe oraz nazwy i adresy piekarni i ciastkarni dostarczających towar.

Przyjęcie zamówienia.

§ 4. 1. Kierownicy punktów odbioru obowiązani są składać codziennie zamówienia do zaopatrujących je piekarni i ciastkarni na 24 godziny, a w dni przedświąteczne na 48 godzin przed terminem dostawy.

2. Kierownicy punktów odbioru w razie zwiększonego nie przewidzianego popytu na pieczywo lub wyroby mączno-cukiernicze mogą złożyć dostawcy zamówienie na dodatkową dostawę w tym samym dniu, w którym ma nastąpić jego wykonanie, a dostawca powinien dolożyć wszelkich starań, aby dodatkowe zamówienie wykonać. Specjalnie zwiększone dodatkowe zamówienia powinny być składane dostawcom w terminach uzgodnionych między stronami.

3. Otrzymanie zamówienia zobowiązuje dostawcę do jego wykonania. W razie niemożności wykonania zamówienia dostawca obowiązany jest zawiadomić o tym odbiorcę w ciągu 5 godzin od otrzymania zamówienia.

Jakość przedmiotu dostawy.

§ 5. Dostawca obowiązany jest do dostarczenia pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych świeżych, przygotowanych zgodnie z zatwierdzonymi recepturami i odpowiadających obowiązującym normom jakościowym.

§ 6. Pieczywo powinno być oznaczone etykietami oraz posiadać przepisaną i zadeklarowaną wagę zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Wysyłka towaru i warunki transportu.

§ 7. Dostawca obowiązany jest do wystawienia dowodu dostawy dla każdego punktu odbioru oddzielnie. W dowodzie tym należy podać: ilość, rodzaj, gatunek pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych oraz stwierdzenie, że pieczywo odpowiada obowiązującym normom jakościowym.

§ 8. 1. Dostawca obowiązany jest dostarczyć odbiorcy pieczywo i wyroby mączno-cukiernicze do wszystkich wskazanych przez niego punktów odbioru na własny koszt i ryzyko.

2. Jeżeli odbiorca będzie odbierać zamówione pieczywo bezpośrednio z piekarni własnym transportem, dostawca obowiązany jest zbonifikować odbiorcy koszty transportu według obowiązującej stawki.

§ 9. Przewóz pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych odbywać się powinien zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Opakowanie do przewozu pieczywa.

§ 10. 1. Dostawca powinien dostarczać pieczywo odbiorcy w kontenerach, skrzyniach lub koszach, a wyroby mączno-cukiernicze na tacach i blachach. Kontenery, skrzynie, kosze, tace i blachy służące do przewozu pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych powinny być dostosowane do rodzaju, gatunków i kształtu przewożonych wyrobów.

2. Pieczywo i wyroby mączno-cukiernicze nie mogą być przewożone w opakowaniu używanym do innych celów, jak również łącznie z towarami wydzielającymi obce, ostre zapachy lub mogącymi spowodować zepsucie pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych.

3. Jeżeli strony nie uzgodnią inaczej, odbiorca obowiązany jest zwrócić, a dostawca odebrać opakowanie natychmiast po przyjęciu towaru, najpóźniej zaś przy następnej dostawie.

4. Zwracane opakowanie nie może być zanieczyszczone.

5. Fakt zanieczyszczenia, zagubienia lub uszkodzenia opakowania powinien być stwierdzony protokołarnie.

Odbiór pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych oraz zgłaszanie reklamacji z tytułu wad jakościowych.

§ 11. 1. Ilościowego i jakościowego odbioru pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych dokonują kierownicy punktów odbioru lub wyznaczeni przez nich pracownicy.

2. Odbiorca obowiązany jest każdorazowo sprawdzić z dowodem dostawy zgodność przyjmowanej partii pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych pod względem rodzaju, ilości, jakości, asortymentu oraz znakowania.

3. Przyjęcie towaru, datę i godzinę dostawy stwierdza się podpisem pod pieczętką na dowodzie dostawy w obecności przedstawiciela dostawcy (konwojenta).

4. W razie opóźnienia dostawy ponad 1 1/2 godziny odbiorca może odmówić przyjęcia całości lub części dostawy.

5. W przypadku stwierdzenia (organoleptycznie) przy przyjmowaniu towaru wad jakościowych pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych należy na odwrócie dowodu dostawy podać ilości i gatunki nie przyjętego pieczywa (wyrobów mączno-cukierniczych) wraz ze wskazaniem przyczyny nieprzyjęcia. Zakwestionowane pieczywo (wyroby mączno-cukiernicze) może być przez konwojenta zabrane z powrotem lub też pozostawione u odbiorcy do czasu wyjaśnienia sprawy.

6. Jeżeli dostawca zamierza dokonać oględzin zakwestionowanego pieczywa (wyrobów mączno-cukierniczych), powinien natychmiast po otrzymaniu reklamacji delegować swego przedstawiciela do punktu odbioru dla wyjaśnienia sprawy. Niedokonanie oględzin uważa się za przyjęcie reklamacji.

7. Przyjęcie reklamacji zobowiązuje dostawcę towaru do natychmiastowego odbioru towaru oraz wykonania dostawy zgodnie z zamówieniem, o ile odbiorca nie zrezygnuje z dostawy w danym dniu. Dokonanie dostawy zastępczej nie zwalnia dostawcy od zapłacenia kary umownej.

8. W razie nieuznania reklamacji przez dostawcę stosuje się odpowiednio przepisy § 12.

§ 12. 1. W razie reklamowania przez odbiorcę wad ukrytych, tj. takich, których ujawnienie jest niemożliwe przy badaniu organoleptycznym, odbiorca powinien zwrócić się z wnioskiem o przeprowadzenie ekspertyzy do laboratorium Państwowej Inspekcji Handlowej (PIH) bądź do laboratorium wskazanego przez PIH. W miejscowościach, w których nie ma laboratoriów PIH, należy zwrócić się do laboratorium uprawnionego do wykonywania ekspertyz.

2. Zakwestionowane pieczywo (wyroby mączno-cukiernicze) powinno być wyłączone ze sprzedaży do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia o jego przydatności do konsumpcji.

3. Jeżeli zarzuty odbiorcy okażą się uzasadnione, koszty związane z ekspertyzą ponosi dostawca. W tym przypadku dostawca obowiązany jest do natychmiastowego zabrania dostarczonego pieczywa (wyrobów mączno-cukierniczych) po cenie zbytu.

4. Odbiorca jest uprawniony zażądać od dostawcy niezwłocznej zastępczej dostawy pieczywa (wyrobów mączno-cukierniczych) właściwej jakości. Dokonanie dostawy zastępczej nie zwalnia dostawcy od zapłacenia kary umownej.

5. Odbiorca traci roszczenie z tytułu ukrytych wad jakościowych, jeżeli nie zawiadomił o nich dostawcy niezwłocznie po ich ujawnieniu, a w każdym razie nie później niż w ciągu 8 godzin.

§ 13. Jeżeli po odebraniu towaru odbiorca stwierdzi takie wady pieczywa i wyrobów mączno-cukierniczych, jak np. obecność obcych ciał lub niedopuszczalne zanieczyszczenia wewnętrzne; obowiązany jest wyłączyć towar ze sprzedaży, powiadomić dostawcę, a dostawca obowiązany jest odebrać zakwestionowany towar po cenie zbytu.

Zwroty pieczywa czerstwego.

§ 14. 1. Dostawca obowiązany jest do odbierania z punktów odbioru własnymi środkami przewozowymi nie rozsprzedanego czerstwego pieczywa w terminach podanych w umowie.

2. Dostawca przyjmuje od odbiorcy zwroty pieczywa czerstwego żytniego i mieszanego po cenie o 30% niższej od obowiązującej ceny zbytu. Czerstwe pieczywo pszenne dostawca przyjmuje od odbiorcy po cenie zbytu.

3. Nie podlega zwrotowi z punktów odbioru pieczywo wyborowe, półcukiernicze oraz wyroby mączno-cukiernicze.

4. Nie podlega zwrotowi pieczywo czerstwe w przypadku stwierdzenia, że jest ono spleśniałe, stęchłe, połamane, uszkodzone przez gryzonie lub zabrudzone.

Ceny i rozliczenia.

§ 15. 1. Ceny na pieczywo i wyroby mączno-cukiernicze liczone będą w wysokości obowiązującej w dniu dostawy towaru według cen ustalonych przez właściwe władze.

2. Zapłata należności dokonywana jest w terminie i w trybie ustalonych w obowiązujących w tym przedmiocie przepisach.

Kary za niedotrzymanie warunków dostaw.

§ 16. 1. Strona, która nie wykonała zobowiązania lub wykonała je nienależycie, zobowiązana jest do zapłaty kar przewidzianych w paragrafach następnych lub do wynagrodzenia rzeczywistej szkody, jeżeli szkoda ta jest wyższa od kary. Od obowiązku zapłaty kary można zwolnić się przez wykazanie, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nastąpiło z powodu wypadku losowego.

2. Kary należą się nawet wtedy, gdy uprawniony do ich pobrania nie może wykazać szkody majątkowej.

§ 17. 1. Dostawca obowiązany jest do zapłacenia odbiorcy kary w wysokości:

- 1) 7% wartości zamówionego pieczywa (wyrobów mączno-cukierniczych) według ceny detalicznej za niewykonanie przyjętego zamówienia,
- 2) 50 zł za opóźnienie dostawy ponad 1,5 godziny od każdego punktu odbioru, w stosunku do którego nastąpiło opóźnienie dostawy,
- 3) 7% wartości dostarczonego pieczywa według ceny detalicznej za dostawę pieczywa (wyrobów mączno-cukierniczych) z wadami jakościowymi,
- 4) 5% wartości towaru według ceny detalicznej za dostawę towaru bez opakowania lub w nieodpowiednim opakowaniu.

2. Odbiorca obowiązany jest do zapłacenia dostawcy kary w wysokości:

- 1) 20% wartości towaru według ceny zbytu za nieodebranie zamówionego towaru bez uzasadnienia,
- 2) 50 zł od każdego punktu odbioru, jeżeli w chwili dostawy dokonanej w terminie punkt odbioru będzie zamknięty, co powinno być stwierdzone przez konwojenta na dowodzie dostawy,
- 3) 10% wartości opakowania za każdy dzień opóźnienia zwrotu opakowania; uiszczenie kary za zwłokę nie zwalnia odbiorcy od obowiązku zwrotu opakowania,
- 4) 10% wartości opakowania w przypadku zanieczyszczenia go,

5) dwukrotnej wartości nie zwróconego opakowania w razie zniszczenia, zagubienia lub takiego uszkodzenia opakowania, które uniemożliwia jego używanie.

§ 18. 1. Dostawca lub odbiorca nie mają obowiązku dochodzenia kar i wynagrodzenia rzeczywistych szkód, jeżeli ich wysokość z tytułu jednej dostawy nie przekracza 100 zł. W innych przypadkach zaniechanie dochodzenia kary lub wynagrodzenia rzeczywistej szkody w całości lub w części dopuszczalne jest tylko na podstawie umotywowanej i wydanej na piśmie decyzji organu nadrzędnego.

2. Ogólna wysokość kar za opóźnienie dostawy lub odbioru przedmiotu dostawy nie może przekroczyć 30% wartości dostawy.

§ 19. Jeżeli stroną wezwana do zapłaty kar nie zapłaciła ich w terminie 14 dni od daty wezwania do zapłaty i nie udzieliła żadnych wyjaśnień albo odmówiła zapłaty z przyczyn jawnie bezzasadnych, druga strona może domagać się zapłaty kary w wysokości o 100% wyższej niż przewidziana w paragrafach poprzednich.

63

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 16 stycznia 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Zwierzyniec” obszar lasu o powierzchni 7,73 ha w Leśnictwie Zwierzyniec Nadleśnictwa Państwowego Oława, położony w miejscowości Oława, w gromadzie Oława, w powiecie oławskim województwa wrocławskiego.
2. W skład rezerwatu wchodzi 251 oddział lasu, poddziały „e, h” według numeracji przyjętej w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres 1947/48—1956/57. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce rezerwatu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.
3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych lasu o charakterze naturalnym z udziałem dębu oraz z domieszką innych gatunków liściastych, porastającego teren zalewiskowy rzeki Odry.
4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:
 - a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów, złomów i drzew obumierających, w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi karpiny; usuwanie drzew obumierających powinno być każdorazowo uzgodnione z konserwatorem przyrody,

- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie w miejscach o niedostatecznym odnowieniu naturalnym,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich innych czynności gospodarczych, z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów odnowieniowych i pielęgnacyjnych zmierzających do regeneracji i utrzymania naturalnego typu lasu,
- e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
- f) niszczenie gleby,
- g) polowanie, chwywanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kocioł

64

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 16 stycznia 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Wodospad Wilczki” fragment doliny potoku Wilczki wraz z otaczającym lasem o powierzchni 2,75 ha w Leśnictwie Wodo-